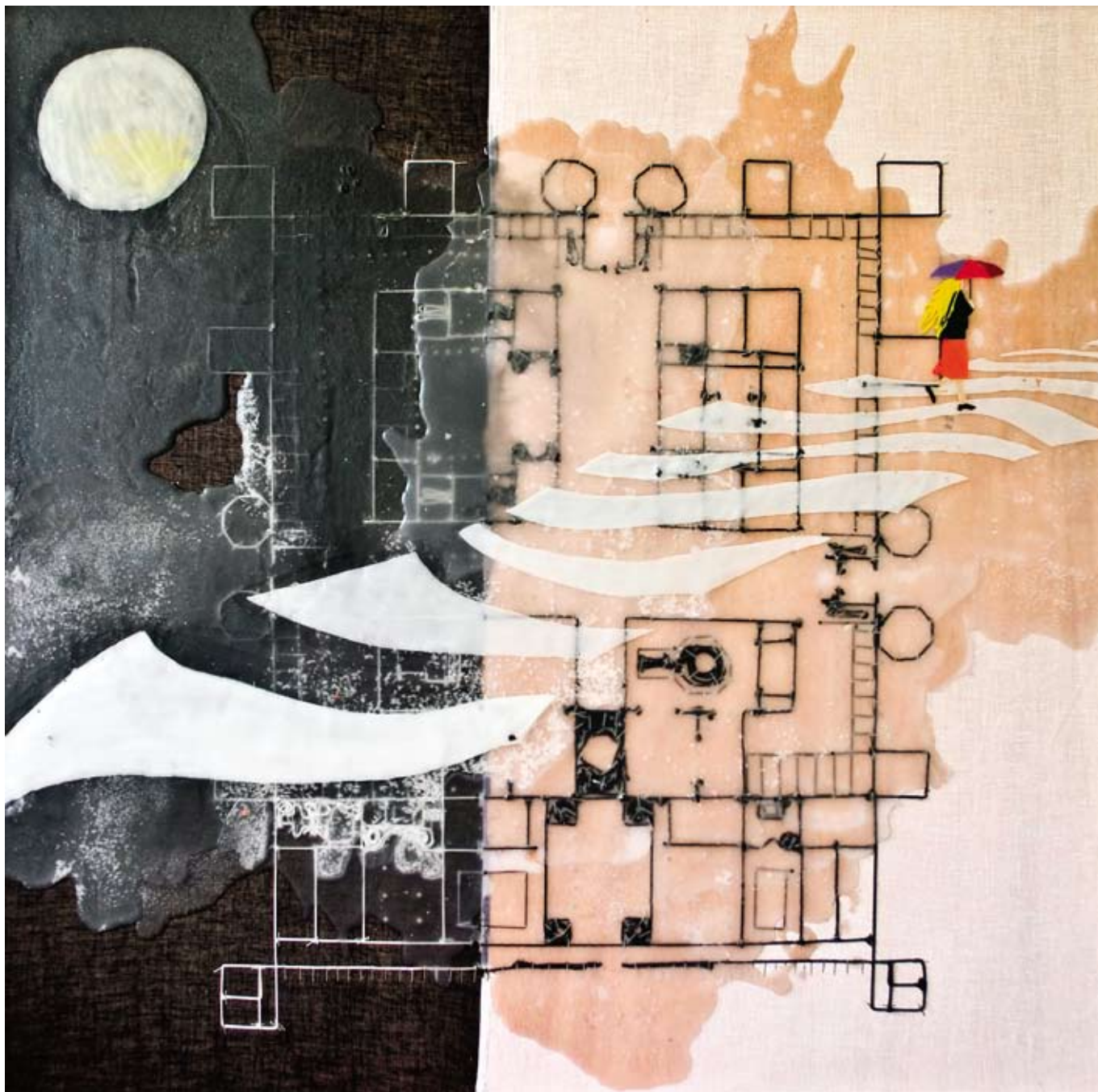

ivana **PULJIĆ**

Split, siječanj 2010.

ORDINE E CONFUSIONE, komb. tehnika vosak na drvu, 56 x 50 cm, 2009.

< slika na prethodnoj strani DIOKLECIJANOVA TAJNA, komb. tehnika vosak na drvu, 80 x 80 cm, 2009.

Vosak, kao likovni medij, određuje ove slike IVANE PULJIĆ. Određuje ih onoliko koliko matrica metrike određuje primjerice sonet. Slikarica svakako mora računati s njegovim tehnološkim i medijskim specifičnostima, i to u slučaju kad joj on daje krila jednako kao i onda kad ona, svojom dobrom voljom, njegove izričajne limite pretvara u dobro došlu prednost. Na isti način kako su, s vremenom, i ograničenja okvira postala ključni element slike.

Na ovim slikama sve je vosak i sve je od voska. Međutim, neke od njih su više voštane od drugih. To su one slike na kojima slikarica preko već postojećeg voska, voštanim oblačićem odvaja znak, znakovlje, pa i scenu, odnosno ono najbitnije na tim slikama. Gradeći metaforu priče na nejednakosti više ili manje važnoga, slaže i centralno postavljenu značensku i vizualnu matricu slike. To okupljanje slikovnog materijala daje konciznost izričaju, ali i manje mogućnosti kreativnog učešća gledatelja.

U onim drugim, ovdje izloženim slikama, koje nisu sazdane na takav način, na kojima oko nema samo jedno uporište, gledatelji uživaju u slobodi neobaveznog 'prostranstva' slike, koju slikarica rado prepušta gledaočevoj imaginaciji.

Dakle, Ivana Puljić nudi na jednoj grupi slika interakcijsku a na drugoj hijerarhijsku stupnjevitu i konciznu realizaciju.

Linija vođena rukom voli tehnicistički deskriptivno čitak crtež, kojemu je zanimljiv opće poznat oblik, ali joj nije krivo kada joj slikarica povjeri ulogu onemiritelja. Kada je u službi ritma.

Značenski rekvizitarij slikarice manipulira općim, najneposrednijim znanjem kojeg svatko od nas posjeduje, a za kojeg ne znamo kada smo ga stekli, ni odakle mu je porijeklo. Valjda je oduvijek u nama. Upravo se na taj nama dragi komod otkrivanja, slikarica oslanja postavljajući pred nas ovakvo slikarstvo.

Oni koji se sustavno interesiraju za likovnost znaju da osjetila predočavaju svijet pojedinačnih događanja u nerazmrsivo povezanim i pomiješanim slikama.

Međutim kad bismo te slike ostavili samo osjetilima nikad ih ne bi mogli razmrsiti pa ni doći do jasnog razumijevanja njihove strukture. Srećom, naša pamet posjeduje instrumentarij kojim možemo shvatiti općenitost u njenom čistom obliku. S tim našim darom računa i manipulira naša slikarica. Ona nas uvlači u svoju duhovnu igru koja nam omogućuje komodan pristup svijetu ovih slika, a kojeg doživljavamo istovremeno kao da smo u njemu i izvan/nad njim. Lijep primjer takve narativne igre možemo pronaći na onim, ovdje izloženim radovima, gdje se srođuju spomenički instrumentariji dvaju ili više gradova vrlo različitih vizualnih identiteta. Spomenimo jedan od njih. Sliku «Ples venecijanskih gondola» koja 'ugošćuje' vizualne posebnosti triju gradova (Split, Venecija, Zagreb). Rialto i Peristil sudjeluju u miksu identiteta čiji je konačni rezultat nova, sebi dovoljna, vizualna zbilja. To su najčešće vrlo uspješni radovi; oni s kojima se slikarica može slobodno hvaliti.

Za ovo je slikarstvo, ne najvažnija ali očito stalno prisutna, upletenost estetike stripa u njegove duhovne meandre. O tome tek toliko. Tako uopćena konstatacija je rezultat spoznaje da su veze ovih slika sa stripom zapele negdje u našoj podsvijesti, pa je ova naša spoznaja više doživljaj nego jasni, razrađeni argument.

Slikarica se vrlo lijepo i domaće osjeća u liberalističkom miljeu postmodernizma međutim, ona se, očito, nije zaklela na vjernost pa se često odmiče od njega probajući i druge slobode, druga iskustva.

Odmak ovih slika od iskustva postmoderne je u tome što ovi samostalni znaci nisu bez referenata, ovo nisu "slike bez zbilje a još manje su zbilja bez utemeljenja". Njena hiperzbilja nalazi svoju autentičnost u predmetnosti. Taj samo njoj primjeren "simulakrum" nas upućuje na to da slikaricu doživljavamo kao onu koja vjeruje da je ono za što se na društvenom planu zalaže samo više-manje dohvatljiva utopija.

Ovo slojevito bogatstvo pred vama namijenjeno je onima koji posjeduju dublju, temeljniju intimnu obavještenost. Pretraga strukture ovog slikarstva otkriva složenost iz koje proizlazi jednostavnost i čitkost kojom se odlikuje konačni dojam o ovim slikama.

PLES PJEŠAČKOG PRIJELAZA
komb. tehnika vosak na drvu
80 x 80 cm, 2009.

REGATA NA PERISTILU,
komb. tehnika vosak na drvu,
80 x 80 cm, 2009.

Wax, as a painting medium, determinates all paintings exhibited by IVANA PULJIĆ. It determinates them just as much as, for example, the metrics matrix determinates a sonnet. The painter has to take into consideration its technological and medium specificities, equally at times when wax gives her wings as well as at times when she, by her own good will, transforms its expressional limits into a welcome advantage. In the same way as the limits of a frame have become, with time, the key element of a painting.

In these paintings everything is wax and everything is made of wax. However, some of them are more “waxy” than others. Those are the ones in which the painter uses a tiny cloud of wax over the already existing coat of wax in order to separate signs, symbols and even a scene, that is, the most important details on those paintings. By constructing a metaphor of the story on the basis of inequality of the more and the less important, she also composes the denotative and visual matrix of the painting. This assembly of painted material gives conciseness to expression, but reduces the possibility for creative involvement of an observer.

In the other, here exhibited, paintings— those that were not painted in the above described manner, those in which the eye is not focused on only one stronghold - the spectators enjoy freedom of non-binding “open space” of the painting which is left to their imagination.

Therefore, Ivana Puljić offers interactive realisation in one group of paintings, while in the other group of paintings she offers hierarchical, gradual and concise realisation.

The line, guided by the hand, likes the technically precise, descriptively readable drawing that finds a well known shape interesting, but it does not object when the painter entrusts it with the role of an unsettling factor, when it becomes a servant of the rhythm.

A range of denotations at the disposal of the painter manipulate with the general, most imminent knowledge that each one of us possesses, but for which we do not know how we acquired it or where it came from. Probably it has been a part of us forever. It is exactly that agreeable comfort of revelation that the painter relies on when she presents this type of painting to us.

Those among us who are systematically interested in visual arts know that our senses present the world of individual events in inextricably connected and mixed images.

However, if we were to leave those images only to our senses we would never succeed in untangling them nor in clearly understanding their structure. Luckily, our minds possess instruments to understand generality in its clearest form. It is this talent of ours that she counts on and manipulates with. She pulls us in her spiritual game that gives us comfortable access to the world of these paintings, which we experience as being simultaneously inside and out of/above it. A good example of such narrative game can be found in the works exhibited here which bind together the landmarks of two or more cities with very different visual identities. Let me revert to one of them - the painting «Dance of the Venetian Gondolas» which ‘hosts’ visual identities of the three cities (Split, Venice, Zagreb). Rialto and Peristil participate in a mix of identities whose final result is a new, self-sufficient, visual reality. These works are, in most cases, very successful – ones that the painter can be particularly proud of.

One of the elements which is not the most important for this type of painting, but is obviously constantly present in its spiritual meander is the aesthetics of the comic. I shall say no more on this topic. This generalized observation results from the perception that the connection of these paintings with the comic is buried somewhere deep in our subconscious, so this perception is more of a feeling rather than a clear and elaborated argument.

The painter feels good and comfortable in the liberalistic milieu of the postmodernism. However, she has not sworn fidelity to it and therefore she frequently shifts away from it and tries out other liberties, other experiences.

The shift of these paintings from the postmodernist experience is perceived in the fact that these individual signs are not without reference, they are not “paintings without reality, and even less are they reality without a foundation”. Her hyper-reality bases its authenticity on objectification. That “simulacrum”, suitable only for her, leads us to perceive the painter as the one who believes that what she advocates in the social field is only a more or less attainable Utopia.

This multi-layered richness in front of you is dedicated to those who possess a deeper, more fundamental intimacy of information. The search of structure of these paintings reveals complexity which results in simplicity and readability and that is the final impression of these paintings.

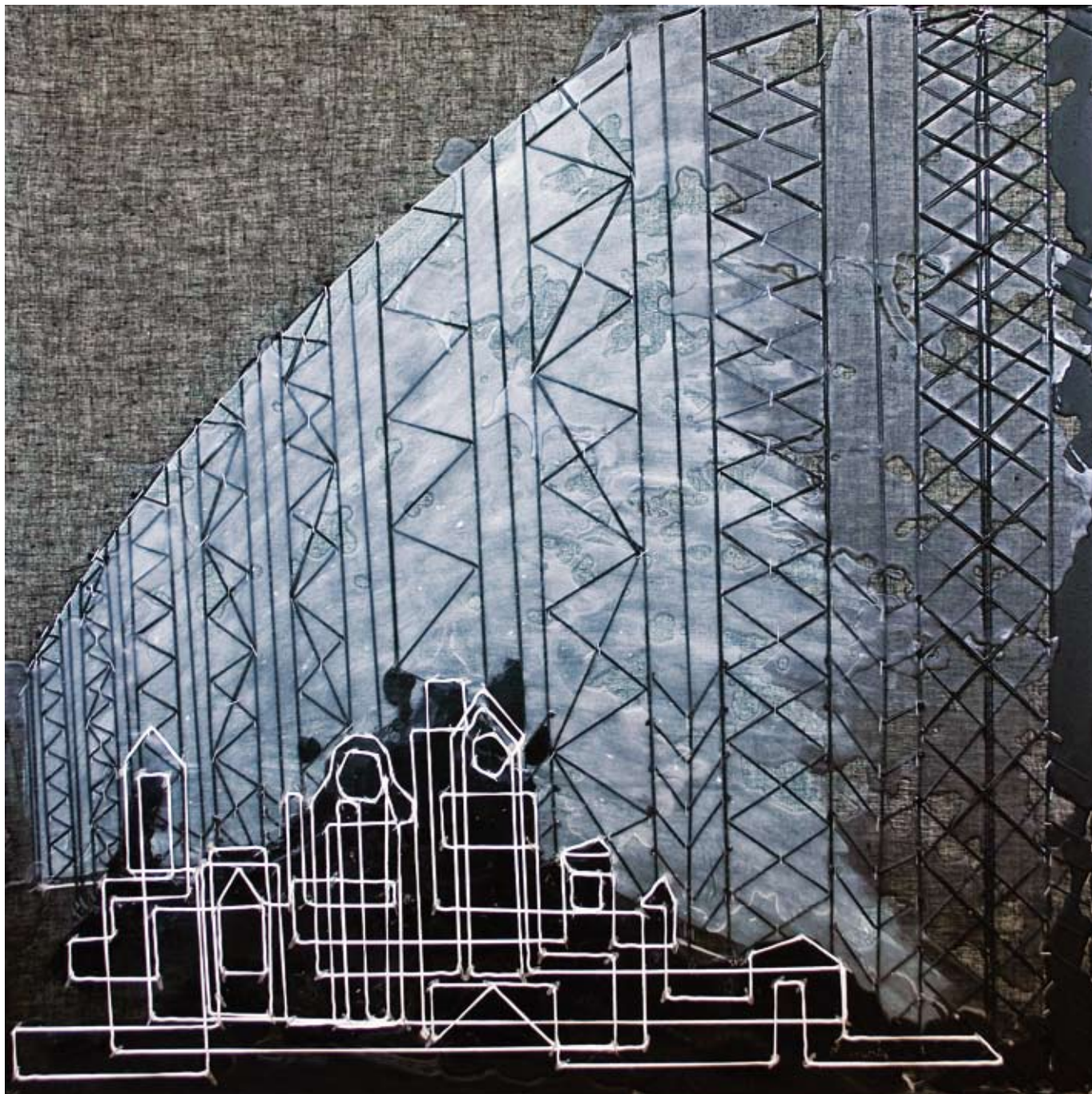

U JESEN,
komb. tehnika vosak na drvu,
50 x 40 cm, 2009.

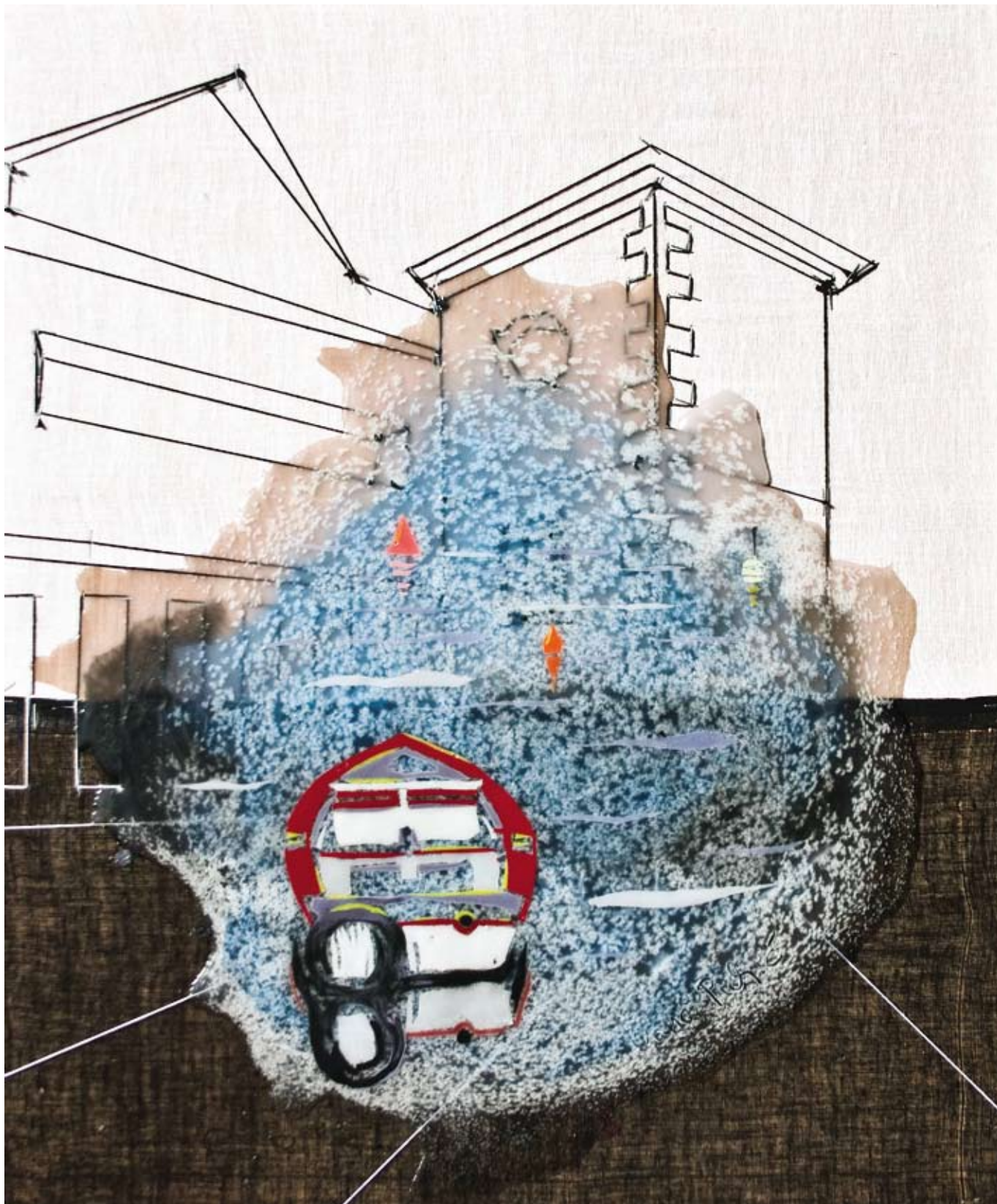
GONDOLA PRED KOCKASTIM
KOLOSEUMOM,
komb. tehnika vosak na drvu,
40 x 50 cm, 2009.

BILO KOJI GRAD, komb. tehnika vosak na drvu, 80 X 80 cm, 2009.

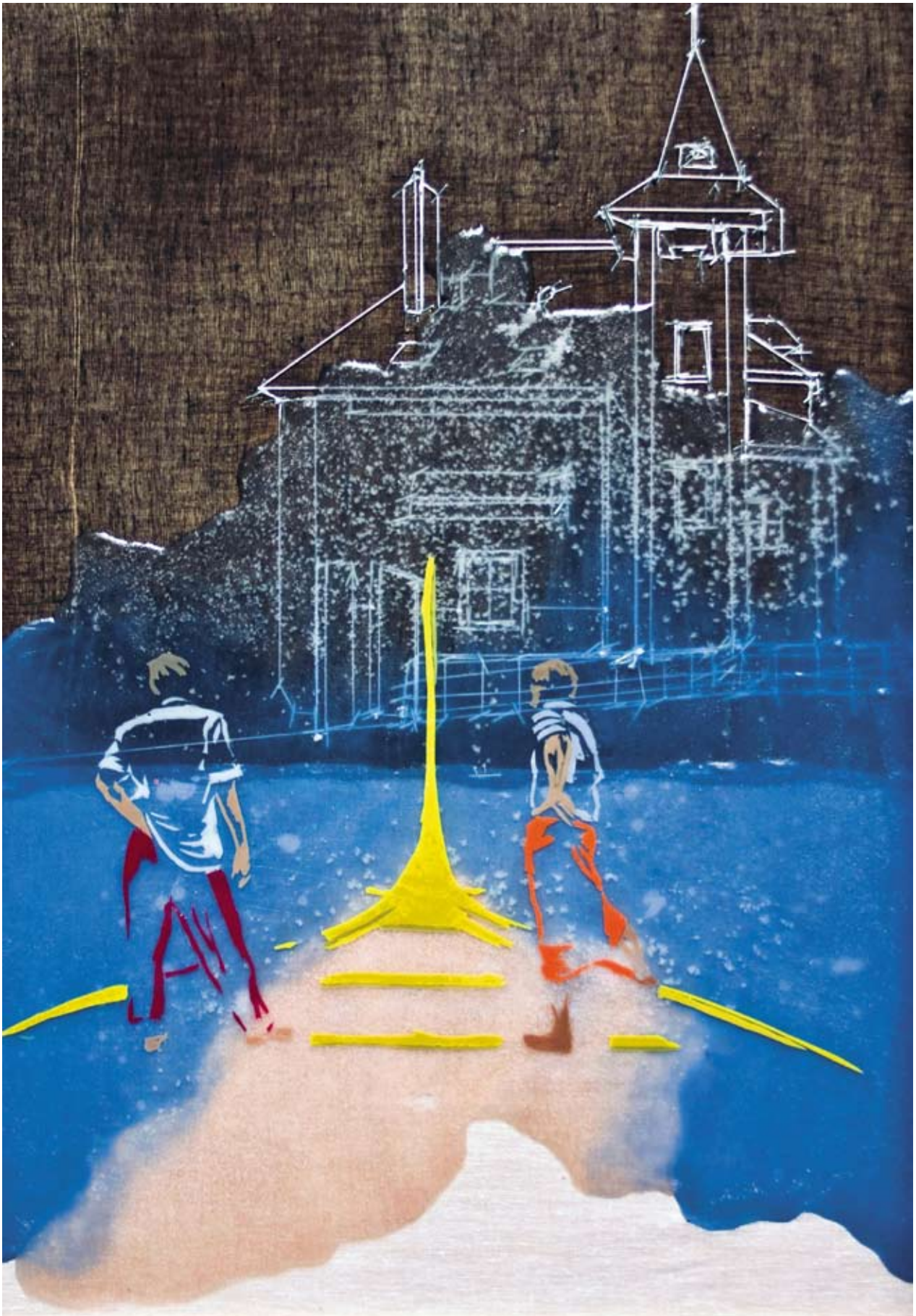
S MORA, komb. tehnika vosak na drvu, 49 x 40 cm, 2009.

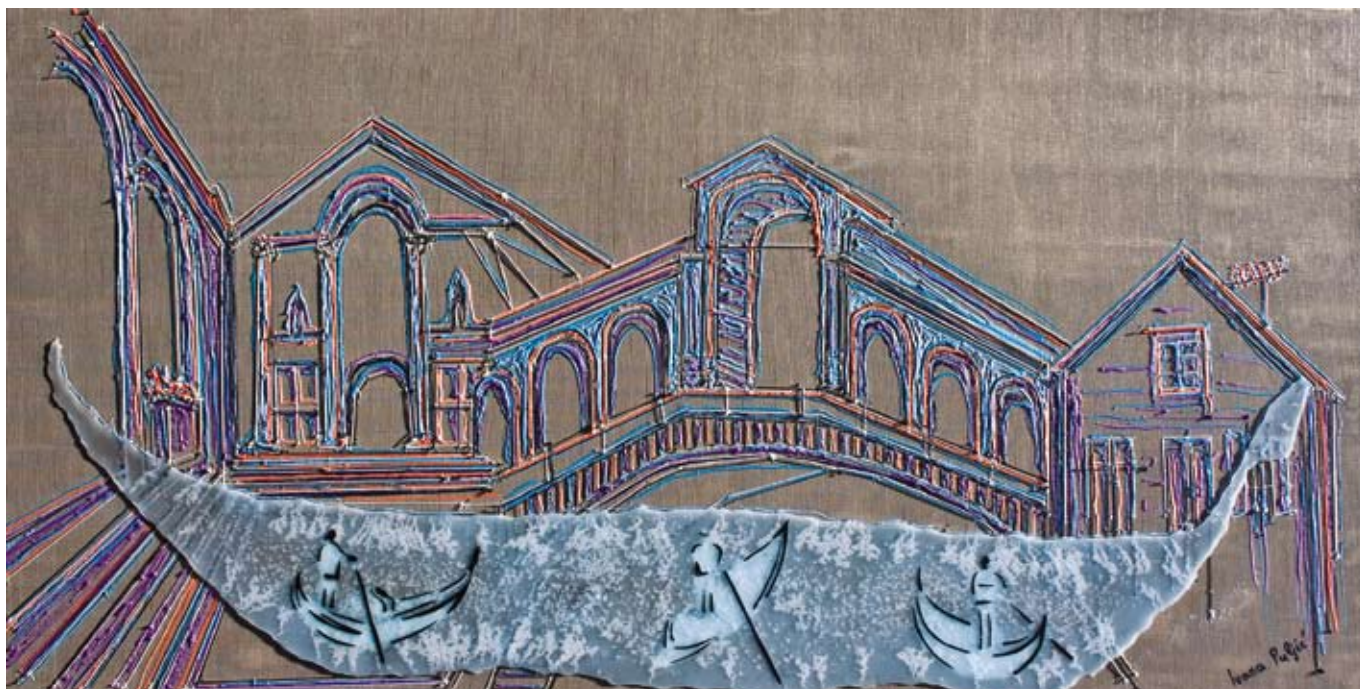
RUJANSKA NOSTALGIJA, 125 x 100 cm, komb. tehnika vosak na drvu, 2009.

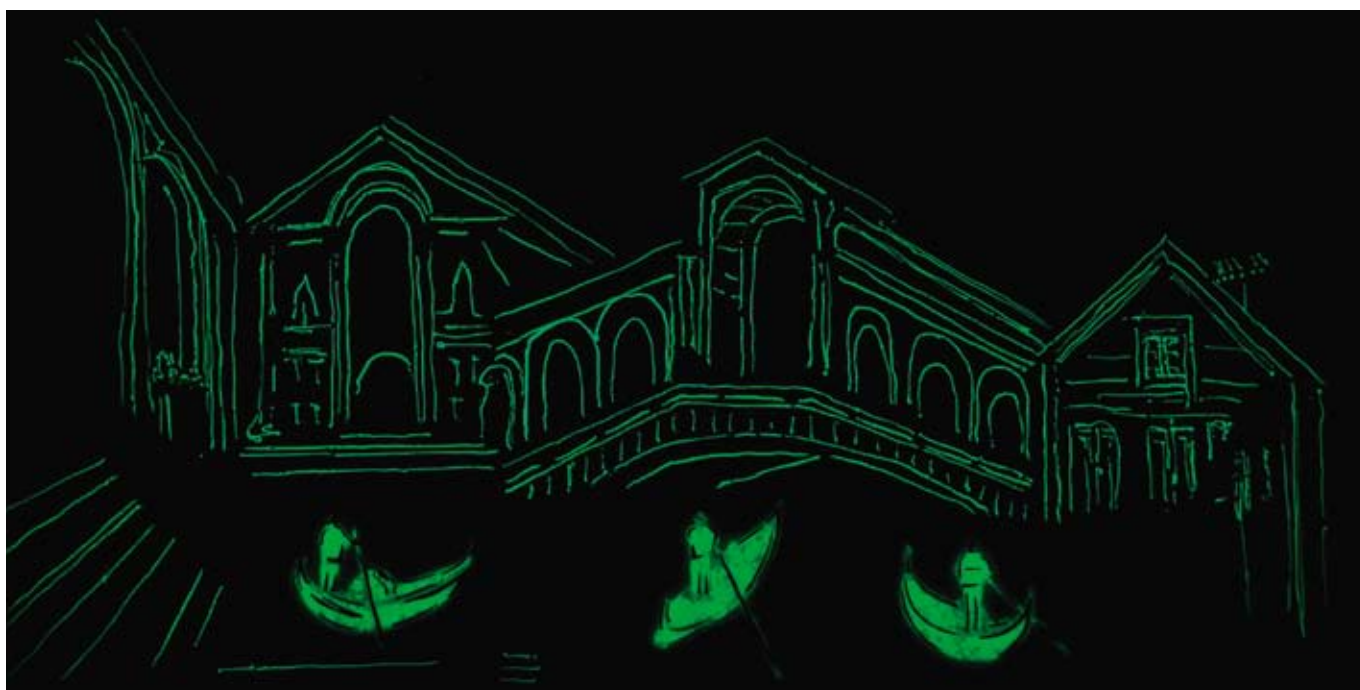

LA MIRAGE, komb. tehnika vosak na drvu, 40 x 55 cm, 2009.

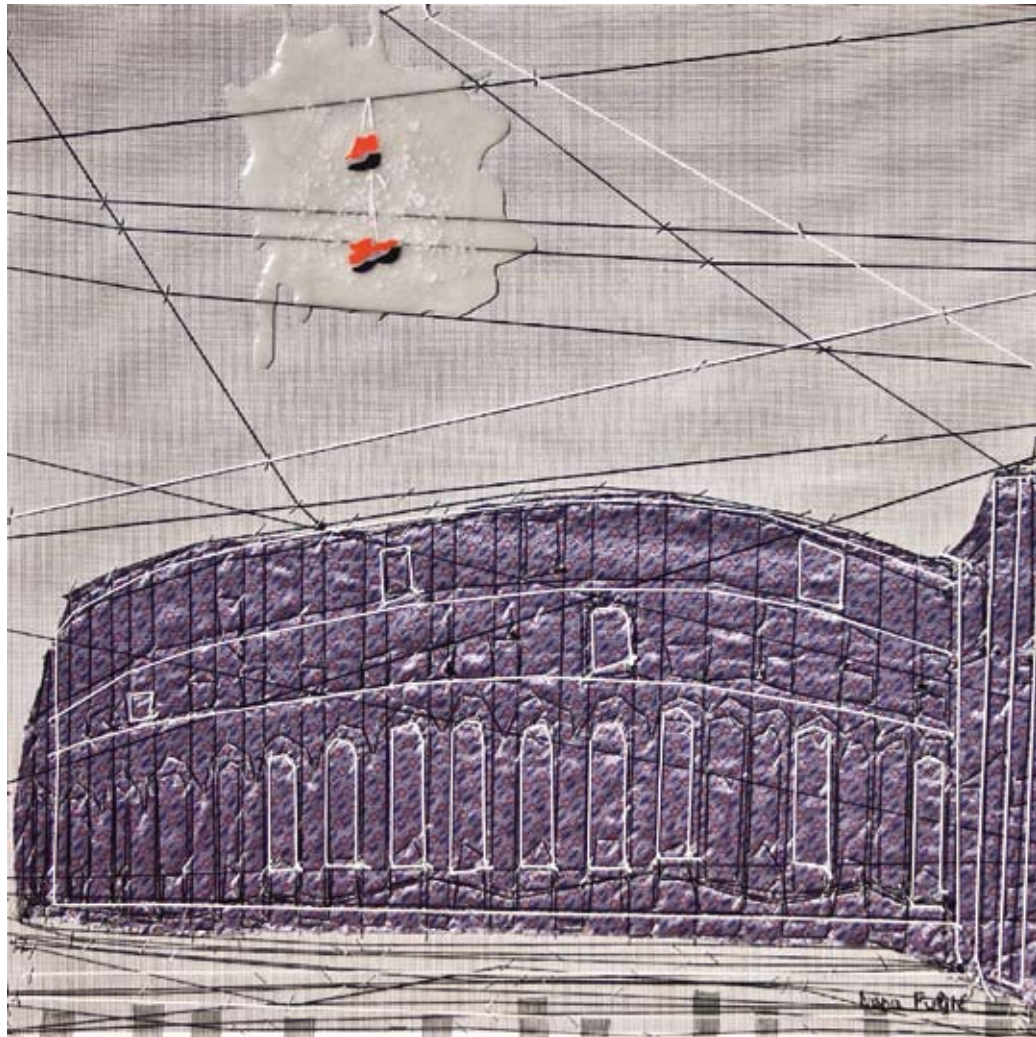
PLES VENECIJANSKIH GONDOLA, komb. tehnika vosak na drvu, 65 X 185 cm, 2009. (SLIKA NA SVIJETLU)

PLES VENECIJANSKIH GONDOLA, komb. tehnika vosak na drvu, 65 X 185 cm, 2009. (SLIKA NOĆU)

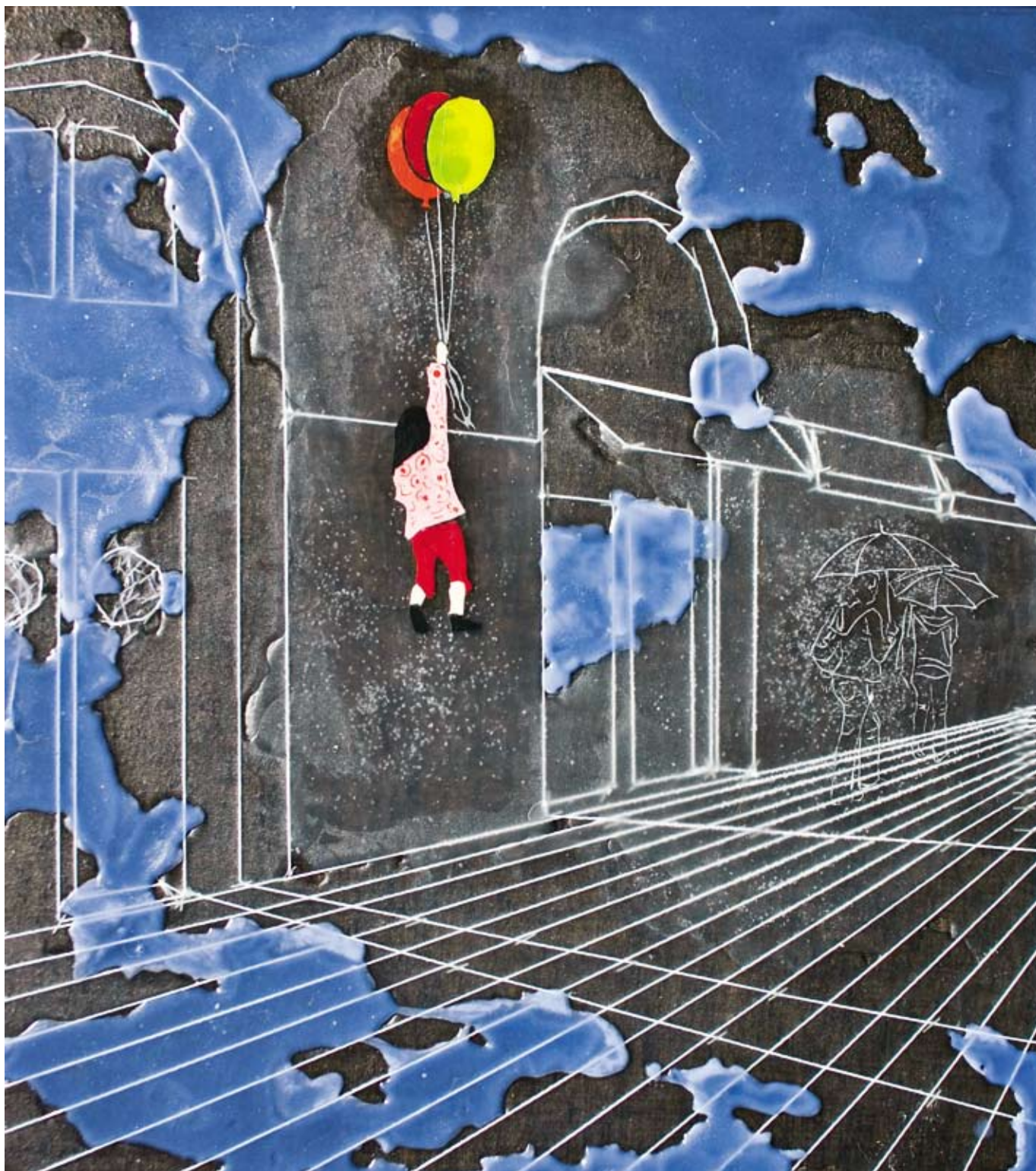
SPLIT-ROMA 1:1, komb. tehnika vosak na drvu, 3 x 59 x 61cm, 2009.

VLASNIK SVIJETA, komb. tehnika vosak na drvu, 80 x 80 cm, 2009.

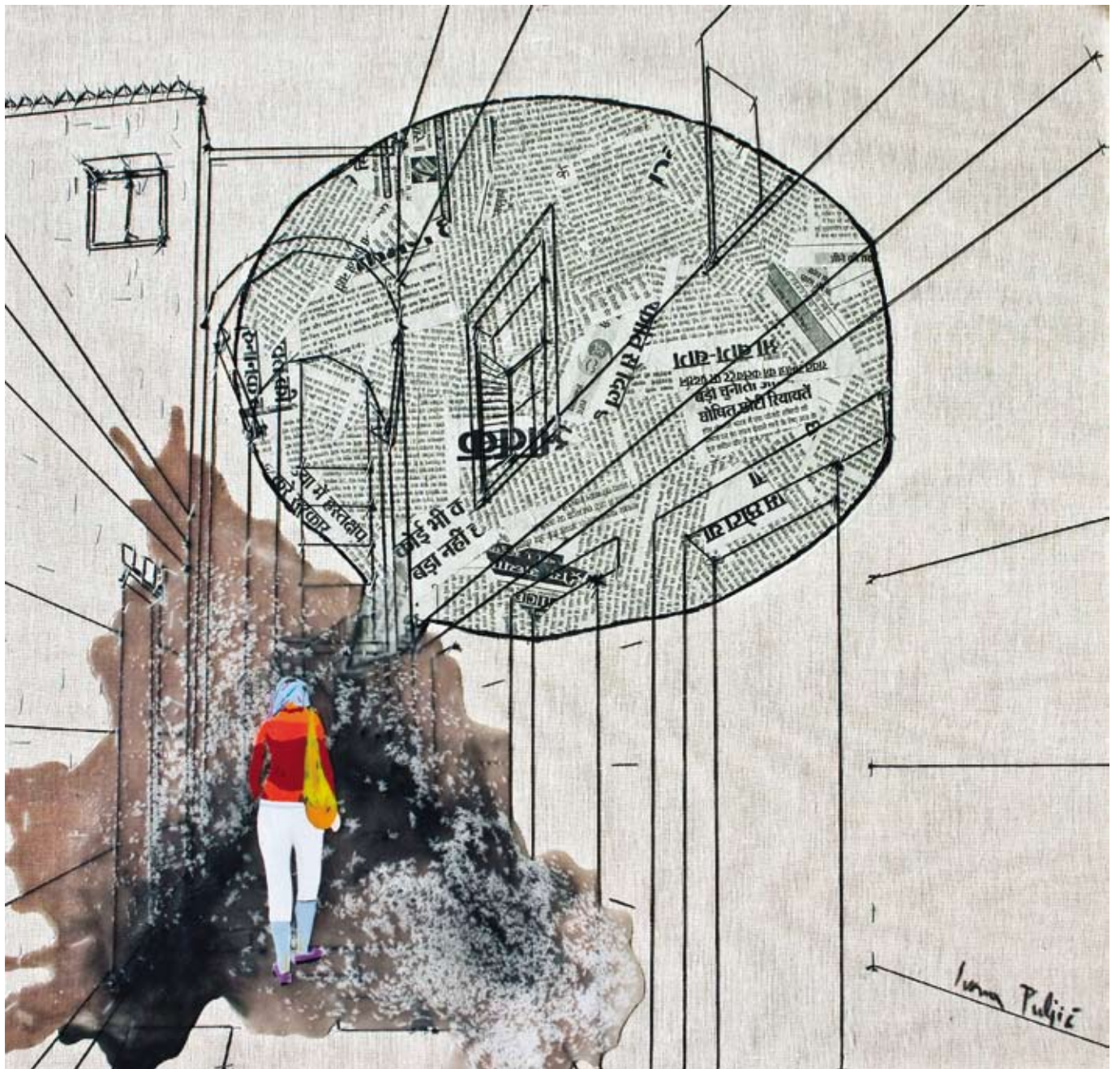
NEVIDLJIVI GRAD, komb. tehnika vosak na drvu, 56 x 50 cm, 2009.

POLAZAK IZ GRADA, komb. tehnika vosak na drvu, 59 x 61 cm, 2009.

..., komb. tehnika vosak na drvu, 59 x 62 cm, 2009.

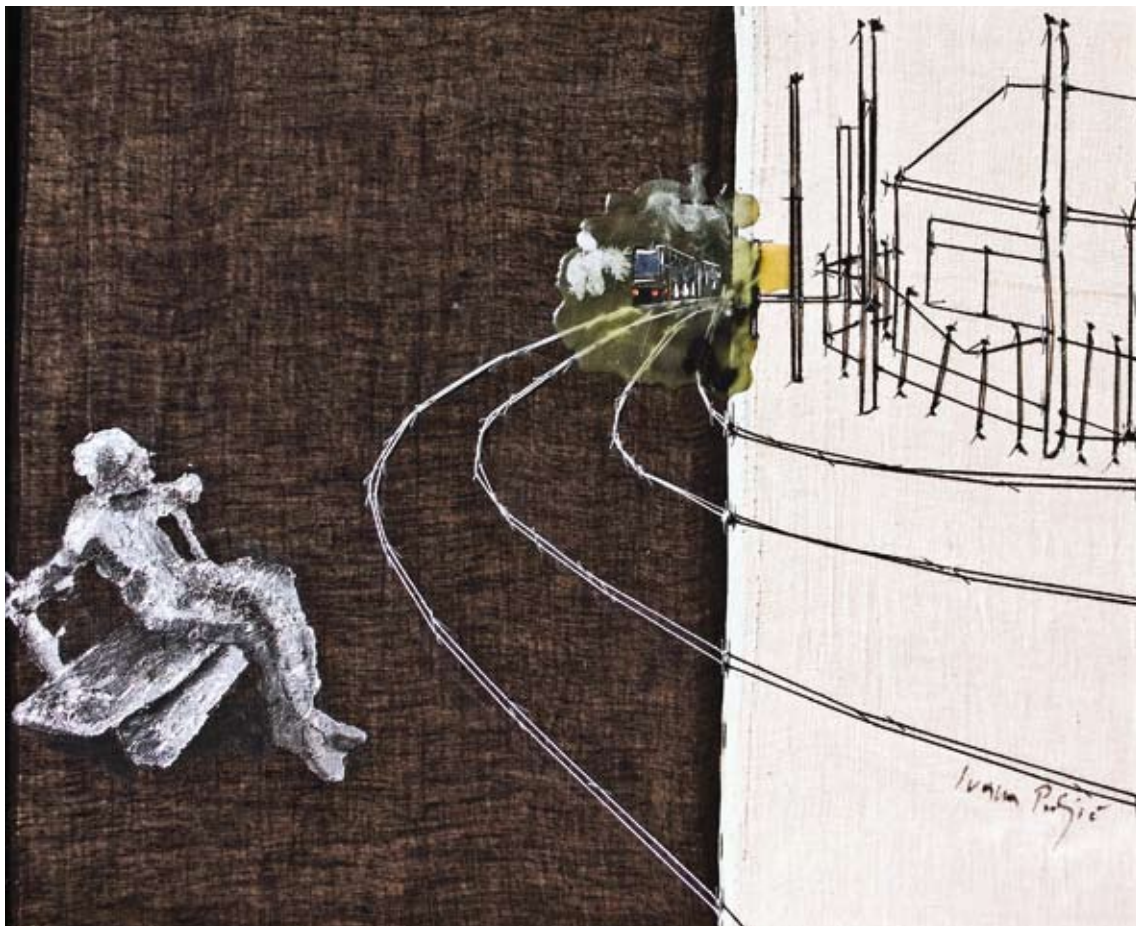
ŠARENI LET,
komb. tehnika vosak na drvu
59 x 62 cm, 2009.

PRED PANTEONOM
komb. tehnika vosak na drvu
41 x 49 cm, 2009.

U ZAGREBU
komb. tehnika
vosak na drvu
40 x 50 cm, 2009.

HVAR
komb. tehnika
vosak na drvu
40 x 50 cm
2009.

NEKI DRUGI GRAD
komb. tehnika vosak na drvu
80 x 80 cm, 2009.

CRVENI KIŠOBRAN,
komb. tehnika vosak na drvu
80 x 80 cm, 2009.

diplomirala je slikarstvo na Accademia di Belle Arti u Rimu.

www.ivanapuljic.com

ivamineo@yahoo.it

SAMOSTALNE IZLOŽBE - izbor

2010.

Kroz san, galerija Kula, Split

2009.

Dani hrvatske kulture, Biblioteca comunale, Cassino, Italija

Hrvatska Poštanska Banka, Zagreb

Sei gradi. Un Istante, galerija 196, Rim, Italija

2008.

Usporedni svijet, galerija Novi Hram, Sarajevo, Bosna i Hercegovina

Usporedni svijet, galerija Branislav Dešković, Bol na Braču
Istraživanje intime i prostora, galerija Sv.Krševana, Šibenik,
Skriveni Lirski Impulsi Grada, Salon Galić, Split

2007.

Vremensko Trojstvo, Gradska galerija Antuna Gojaka, Makarska
Interni, Mala galerija muzeja grada Splita, Split,
La città dentro una stanza, galerija Cosmo Arte, Caprarola,
Italija

2005.

Portreti, Galerija Loterije Slovenije, Ljubljana, Slovenija

2000.

Otherside, Ass. Culturale Extra, Rim, Italija

1998.

Tragovi bitka, Pinakoteka Franjevačkog Samostana, Split

KOLEKTIVNE IZLOŽBE - izbor:

2009.

Muro di Berlino, Rim, galerija 196, Italija

Cioè, galerija Ercoli Contemporanea, Rim, Italija

Art'Ambiente insieme 2009-2010, Palazzo Congressi, Rim,
Italija

Filo d'Arianna, Rocca Albornoziata, Narni, Italija

Filo d'Arianna, Torre Prendiparte, Bologna, Italija

2008.

Jedra, Galerija Konzervatorskog odjela, Split

L'evoluzione del paesaggio, galerija Cimerra, Rim, Italija

Internacionalni Biennale slikara i kipara – Mediteran 2008,

- Muzej Grada Trogira – Galerija Cate Duišin Ribar, Trogir

- Zgrada Hazu – Palača Milesi, Split

Colori sulla città, Palazzo Valentini, Rim, Italija

2007.

Opere in piccolo formato, galerija Cosmo Arte, Caprarola,
Italija

Arcobaleno e pentagramma, galerija il Narciso, Rim, Italija

Ancora Pop, galerija Il Narciso, Rim, Italija

Il presente è un segreto, galerija Allegretti Contemporanea,
Torino, Italija

2006.

Slike malog formata, galerija Cosmo Arte, Caprarola, Italija

Simfonia Urbana, galerija Il Narciso, Rim, Italija

Fantasia Pop, galerija Il Narciso, Rim, Italija

2005.

European Arteam Prize, kuratori Alessio Cotena i Livia
Savorelli, Gradski Muzej Suvremene Umjetnosti, Albissola
Marina, Italija

3° Premio del "culturalweb.it", Boje Lacija, kuratori Maurizio
Pizzuto, Nacionalni Muzej Umjetnosti i Narodnih Običaja, Rim,
Italija

Oblik i boja u pokretu, Punto it, Rim, Italija

2004.

Incipit, galerija Artissima 35, Barletta, Italija

Prva Nagrada za Slikarstvo Espressioni (Il Natječaj za
slikarstvo, fotografiju i kazalište, "Identitet metropole"), Teatro
dei Satiri, Rim, Italija

2002.

Egipatske i Talijanske Umjetnice, Ambasada Arapske Republike
Egipat, Rim, Italija,

Art Cannes – Internazionalni Salon Slikarstva i Kiparstva,
Palais des festivals, Cannes, Francuska

2000.

Sassetti Cultura, galerija Sassetti, Milano, Italija

Zlatni reket, Talijanska Teniska Federacija, Rim, Italija

Izgubljeni i pronađeni pejzaž, Villa Serena, Bolonja, Italija

Apstrakcija i conceptualizam, galerija Spazio Visivo, Rim, Italija

ISPREPLETENE MISLI, komb. tehnika vosak na drvu, 80 x 80 cm, 2009.

SALOMIN PLES, poliptih, 7 x 10 x 80 cm, komb. tehnika vosak na drvu, 2009.

PERISTIL, komb. tehnika vosak na drvu, 40 x 50 cm, 2009.